

GELE ERWT

PISUM SATIVUM

Plantenfamilie	
Leguminosae - Vlinderbloemigen	
Oorsprong	
Zuid-West-Azië	
Plantkenmerken	
Levensduur	éénjarig
Bloei	De bloemen bloeien van mei tot juli. De bloemen staan in trossen met 1 tot 3 bloemen. De bloemen kunnen een witte tot groenachtige kleur hebben en zijn tweeslachtig.
Zaad	De zaden kunnen rond of gekreukt zijn, afhankelijk van de soort. De zaden van de gele erwt hebben een gele kleur.
Blad	De groene bladeren hebben een verspreide bladstand, zijn even geveerd en hebben een gave bladrand. De deelblaadjes zijn 2 tot 7 cm groot en zijn rond tot langwerpig. Er zijn ook steunblaadjes aanwezig.
Wortel	<i>Pisum sativum</i> heeft een goed ontwikkeld wortelstelsel met hoofd- en bijwortels. De wortels kunnen een diepte bereiken van 1,50 m. De wortels vormen nodules waarin zich rhizobiumbacteriën bevinden.
Groeihoogte	Van 0,25 m tot 1 m.
Voortplanting	Voortplanting via zaden. Bevruchting gebeurt via zelfbestuiving en occasioneel door bestuiving door insecten.
Teeltkenmerken	
Standplaats	Erwten houden niet van schaduw.
Bemesting	Stikstofbemesting is niet nodig bij vlinderbloemigen, want ze fixeren zelf stikstof uit de lucht via de rhizobiumbacteriën. Afhankelijk van de bodemtoestand en voorgaande gewassen wordt 45 kg/ha fosfaat, 120 kg/ha kalium en 30 kg/ha magnesium aanbevolen.
Bodem	Bij voorkeur zandleemgrond, alle bodemtypes mogelijk. Gele erwt verdraagt vochtige tot droge grond.
Zaaien	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Zaaiperiode: van begin maart tot half april ▪ Zaaidichtheid: 65-90 zaden/m² ▪ Zaaidiepte: 2-5 cm, afhankelijk van het bodemtype ▪ Plantafstand: 3-5 cm ▪ Rij-afstand: 40-60 cm ▪ Kieming: na 2 tot 5 weken, afhankelijk van zaaidiepte en bodemtemperatuur.
Oogst	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oogsttijdstip: bij een zaadvochtigheid van 16-19%, 45 tot 100 dagen na het zaaien, afhankelijk van variëteit. ▪ Oogstmethode: maaien met een maaidorser
Opbrengst	2 tot 8 ton/ha, gemiddeld 5 ton/ha
Ziekten en plagen	Schade door vogels is mogelijk, plaats hiervoor vogelverschrikkers, linten of imitatieroofovogels. Erwten zijn gevoelig aan botrytis, sclerotienrot, meeldauw en valse meeldauw. Hou rekening met aantastingen veroorzaakt door de bladrandkever (<i>Sitona lineata</i>) tussen opkomst en de vorming van 6 bladeren. Kort voor, tijdens en na de bloei kan de zwarte

	bonenluis (<i>Aphis Fabae</i>) voor schade zorgen. De erwtenpeulboorder (<i>Laspeyresia nigricana</i> of <i>Cydia nigricana</i>) verschijnt aan het begin van de bloei. De rupsen dringen de peulen binnen en tasten de erwten aan. Behandeling met insecticiden of fungiciden is mogelijk.
Onkruid	Erwten zijn zwakke concurrenten voor onkruid, zeker gedurende de eerste maand van ontwikkeling. Herbiciden worden gewoonlijk gebruikt bij erwtenplanten, omdat het niet makkelijk is om onkruid te verwijderen tussen de nauw geplaatste rijen. Mechanische onkruidbestrijding via de aanleg van een vals zaaibed of wiedegeen vóór opkomst en vanaf 1-2 bladstadium tot net voor sluiten van de rijen.
Toepassingen en potentiële toepassingen	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Standaardtoepassing: gele erwt wordt momenteel verwerkt in diervoeders. ▪ Ander eiwitprofiel dan de klassieke groene erwt. Onderzoek naar de eiwitinhoud is lopend. ▪ Potentiële toepassingen voor humane voeding. 	